

Pag-iimpok Yugto 3

Dapat maging halimbawa ang simbahan pagdating sa matalino at maingat na paggastos, para sundan ng mundo at ng mga bagong mananampalataya at bagong alagad. Dapat manindigan ang simbahan at huwag hikayatin o parangalan ang mga gawain na hindi nagbibigay-luwalhati sa Dios. Ang mga salo-salo at pagdiriwang na hindi ipinag-utos ng Salita ng Dios ay puno ng pagmamalaki, tsismis, inggit, pagpapakita, makamundong gawi, at pag-aksaya ng pera at kahirapan.

Sa **Lucas 14** inanyayahan si Jesus sa isang piging, at ganito Niya pinayuhan ang taong nag-anyaya sa kanya, **“12 At sinabi rin naman niya sa naganyaya sa kaniya, Pagka naghahanda ka ng isang tanghalian o ng isang hapunan, ay huwag mong tawagin ang iyong mga kaibigan, ni ang iyong mga kapatid, ni ang iyong mga kamaganak, ni ang mayayamang kapitbahay; baka ikaw naman ang kanilang muling anyayahan, at gantihan ka.” (Lucas 14:12 KJV)** Kaya kung ang sinasabi ni Jesus, **“huwag mong tawagin ang iyong mga kaibigan, ni ang iyong mga kapatid, ni ang iyong mga kamaganak, ni ang mayayamang kapitbahay”**, Sino na lang ang natitira para anyayahan? Halos walang tao! * Sa madaling salita, ang ibig sabihin ni Jesus ay dapat nating itigil ang lahat ng ganitong pagdiriwang at itigil ang pag-iistima sa mga taong maaari namang suklian ang kabutihan. Ang pokus ng ganitong pagtitipon ay nasa tao kaysa sa Dios. Isa itong makamundong gawain. Dapat umiwas ang simbahan sa ganitong mga gawi upang maunawaan ng mga tao ang kaibahan ng pamumuhay para kay Cristo at pamumuhay para sa tao. * Sa ilang pagkakataon, ang mga pastor at simbahan ay halos hindi nangungusap tungkol sa pag-aayuno dahil sa dami ng nakatakda na pagdiriwang. Sila ay nagdaraos ng kasayahan pero walang pag-aayuno; ang kanilang Dios ay naging kanilang tiyan! Dapat hikayatin at imbitahan ng mga simbahan ang mga tao sa pag-aayuno at panalangin at bigyan sila ng espiritwal na pagkain na magpapanatili sa kanila sa buhay imbes na sayangin ang pera sa mga pagkain na panandalian lang at mauwi sa basura.

Ipinaliwanag pa ni Jesus, **“13 Datapuwa't kung maghahanda ka, ay anyayahan mo ang mga dukha, ang mga pingkaw, ang mga pilay, ang mga bulag.” (Lucas 14:13 KJV)** Ngayon, ang klase ng mga tao na pinag-uusapan ni Jesus sa talata sa itaas ay hindi tatanggapin ang ating paanyaya kaya kailangan nating lumapit sa kanila. Ang mahihirap ay hindi lang yung mga walang pera. Sila rin yung mga walang Salita ng Dios. Ang mga pilay at may kapansanan ay yung mga nahihirapan at nangangailangan ng Salita ng Dios. Kailangan natin silang lapitan at para sa ministryong ito, kailangan natin ng mga mapagkukunan. Kaya naman, napakahalaga na maging mabuting katiwala at tumanggap ng pagpapala ng Dios para magamit natin sa gawain at misyon ng Dios. **“14 At magiging mapalad ka; sapagka't wala silang sukat ikaganti sa iyo: sapagka't gagantihin sa iyo sa pagkabuhay na maguli ng mga ganap.” (Lucas 14:14 KJV)** Ang kalooban ng Dios para sa atin ay gumawa ng kayamanan upang maabot ang naliligaw, upang tulungan ang mga banal at tulungan ang mga nangangailangan. Talagang gusto ng Dios na paglingkuran natin ang Kanyang layunin sa ganitong paraan.

Ngayon, isang mabilisang pagtingin kung paano tayo makakapag-ipon:

A. Ilaqay natin ito sa isip natin: Wala sa isip ni Faraon na mag-ipon, ngunit ipinakita ni Jose sa kanya ang paraan. Nakinig si Faraon kay Jose at sinunod ang utos ng Dios. **Kailangan din nating gawin ang pareho, magpakumbaba at simulan ang pagbabawas ng ating gastusin at magsimulang mag-ipon.**

B. Disiplinahin ang ating sarili:

Tiyak na alam ni Jose ang marangyang pamumuhay ni Faraon pero siya ang nag-ukol ng pagkukusa na turuan siya tungkol sa pag-iimpok para sa panahon ng kakulangan. **Ganun din, kailangan tayong turuan tungkol sa mga tuntunin ng Dios tungkol sa pangangasiwa, pag-iimpok, at paghahanda para sa mga araw ng taggutom.** Huwag nating kalimutan na ang pagkain sa mga restoran, pagkain ng mamahaling pagkain, pagbili ng maraming hindi kailangang bagay at accessories, paminsan-minsan, pagpapalit ng ating mga computer, laptop, at mobile, lahat ay nangangailangan ng pera. Huwag nating sabihing maliit lang iyon. Ang maliliit na halaga na pinagsama-sama ay magiging malaking halaga. Isang dolyar kada araw sa loob ng pitong taon ay magiging 2520 dolyar; puwede na itong gamitin para bumili ng sasakyan. Kung ang isang dolyar kada araw ay makakagawa ng ganitong kalaki, paano pa kaya kung nasasayang natin ang 10 dolyar araw-araw?

C. Mag-ipon ng paunti-unti:

20% ng ating kita ay dapat itabi bilang ipon.

D. Palitan ang masasamang nakagawian ng mabubuting nakagawian: Huwag na magbigay ng mga materyal na regalo sa mga tao; sa halip, ibigay sa kanila ang pinakamahalagang regalo, ang regalo ng Salita ng Dios. Huwag sayangin ang mga yaman sa mga walang kwentang bagay at magsimulang mag-ipon upang masiyahan sa biyaya at maging biyaya rin sa iba; gastusin ang pera sa mabubuting proyekto, tulad ng mabuting Samaritano, sa pamamagitan ng pagtulong sa mga mahihirap at nangangailangan, ang mga ulila at balo, ang mga may sakit,

mga bilanggo, mga nalulunod sa problema at inaapi na nangangailangan ng Evangelio upang mailigtas ang kanilang buhay.

E. Panatilihin ang pokus sa layunin ng pag-iipon: Ang ating iniipon ay hindi dapat gamitin nang walang tamang pag-iingat para sa maling layunin. Iyon ang dahilan kung bakit sinabi ni Jose kay Faraon, “*na paglimahing bahagi ang lupain ng Egipto sa loob ng pitong taon ng kasaganaan. 35 At kanilang tipunin ang lahat ng pagkain nitong mabubuting taon na dumarating, at magkamalig ng trigo sa kapangyarihan ng kamay ni Faraon, na pinakapagkain sa mga bayan at ingatan. 36 At ang pagkain ay kamaligin na itaan sa lupain sa pitong taong kagutom na mangyayari sa lupain ng Egipto; upang huwag mapuksa ang lupain sa kagutom.*” (Genesis 41:34-36 KJV) Nakita ni Faraon ang karunungan ng Dios sa pananalita ni Jose at napansin din niya ang kanyang sariling marangyang pamumuhay at napagtanto niya ang pangangailangang makinig sa payo ni Jose. Kaya itinagubulin niya kay Jose na pangasiwaan ang pag-iipon ng reserba para sa panahon ng kakulangan, “*na mangyayari sa lupain ng Egipto; upang huwag mapuksa ang lupain sa kagutom.*” (Genesis 41:36 KJV) Ang taggutom ay palaging nagdudulot ng kapahamakan. Kaya dito, sinasabi ni Jose kay Faraon na bawasan ang gastusin at mag-ipon ng isang-kalimang bahagi ng kita ng bansa at itago ito bilang reserba. Ang reserba ay hindi dapat galawin. Kapag nag-iipon tayo, kailangan nating disiplinahan at kontrolin ang sarili natin sa paggamit ng ipinreserve hanggang sa tamang panahon.

Dapat nating maintindihan na hindi natin maaaring gamitin ang ating ipon nang walang pag-iingat. Hindi natin maaaring gamitin ang ipon natin para bumili ng kung anu-anong bagay. Hindi rin natin maaaring gamitin ang ipon natin kung may humiram sa atin para sa ibang proyekto, para magpatayo ng bahay, bumili ng kotse, at iba pa. Hindi dapat gamitin ang nakalaan nating ipon para sa ganitong bagay dahil ang ating ipon ay hindi nandiyan para sa mga taon ng taggutom na darating sa ating buhay kung saan tayo ay walang kita. Ang reserba na mayroon tayo ay para lamang gamitin sa mga taon ng taggutom.

F. Karunungan at talino: Sinabi ni Jose kay Faraon, “*33 Ngayon nga'y humanap si Faraon ng isang taong matalino at pantas, at ilagay sa lupain ng Egipto.*” (Genesis 41:33 KJV) Ang kailangan natin ngayon ay ang pagkakaroon ng pang-unawa at karunungan mula sa Dios upang maging matalino na parang mga ahas pagdating sa pagtitipid. Inatasan ni Faraon si Jose dahil siya ay isang taong maingat at matalino sa pamamahala ng paraan ng pagtitipid. Kailangan ang pagpipigil sa sarili, disiplina, responsibilidad, at isang ganap na pananaw sa pamamahala ng ating pananalapi ngayon upang maging handa tayo sa hinaharap. Kailangan nating maging tulad ni Jose: matalino at maingat sa paggawa ng tungkuling ipinagkatiwala sa atin ngayon bilang isang simbahan upang maabot ang buong mundo sa Evangelio ni Cristo hanggang sa dumating ang Panginoon at tayo ay kunin.

G. Huwag magpalinlang sa kasaganaan: “*At si Jose ay nagkamalig ng trigo na parang buhangin sa dagat, na napakarami hanggang sa hindi nabilang; sapagka't walang bilang.*” (Genesis 41:49 KJV) Napapansin natin dito na patuloy si Jose sa pagtitipid at pag-iipon kahit na marami na siyang naipong ani. Ang punto dito ay hindi siya nalinlang ng dami ng mais na nakalap niya, dahil alam niya na malapit na ang taggutom at kailangan niyang mag-ipon at mag-imbak ayon sa Salita ng Dios. Ganun din, dapat nating lampasan ang kahit anong uri ng panlilinlang at ipagpatuloy ang pagsunod sa Salita ng Diyos at Kanyang mga prinsipyo tungkol sa pag-iipon ng yaman at maingat na paggastos. Sa ganitong paraan, kakayanin nating harapin ang darating na taggutom.

H. Magbantay mula sa mga Kasulatan: “*27 Nang mga araw ngang ito ay may lumusong sa Antioquia na mga propetang galing sa Jerusalem. 28 At nagtindig ang isa sa kanila na nagngangalang Agabo, at ipinaalam sa pamamagitan ng Espiritu na magkakagutom ng malaki sa buong sanglibutan: na nangyari nang mga kaarawan ni Claudio. 29 At ang mga alagad, ayon sa kaya ng bawa't isa, ay nangagpasiyang magpadala ng saklolo sa mga kapatid na nangananahan sa Judea: 30 Na siya nga nilang ginawa, na ipinadala nila sa mga matanda sa pamamagitan ng kamay ni Bernabe at ni Saulo.*” (Mga Gawa 11:27-30 KJV) Pinahintulot ng Dios ang taggutom hindi lang noong panahon ng Lumang Tipan kundi pati na rin sa panahon ng Bagong Tipan. Nakaranas ng taggutom ang simbahan sa aklat ng Mga Gawa. Posible ring mangyari ito sa simbahan ngayon. Kaya't kailangan ng simbahan na ipilit na magtipid sa mga yaman. Sa **Mga Gawa 11:27-30**, may isang propeta na nagpropesiya at nagbabala sa simbahan tungkol sa nalalapit na taggutom. * Ang mensahe na hawak natin ay isang propetikong mensahe, na nagbababala sa simbahan ngayon na magsisi at itigil ang pagsasayang ng yaman ng Dios tulad ng anak na nawala sa magulong pamumuhay; mga pagdiriwang, paglalakbay dito at doon, pagsasagawa ng mga hindi kailangang proyekto, pagiging makamundo, relihiyosong paglalakbay sa Israel at iba pa. * Kailangang maintindihan ng simbahan at ng mga nagbabasa natin na ipapahintulot ng Dios ang taggutom na dumating sa buhay ng simbahan at ito'y magiging matindi at aabot sa buong mundo. Kaya kailangan natin mag-ingat at magsisi. Dahil malapit na ang pangalawang pagdating ng Panginoon, magkakaroon din ng taggutom, digmaan, at lindol na magpapalala sa hirap na papahintulot ng Dios. Kaya ngayon, bilang simbahan, kailangan nating maging mas matalino sa pamamahala at pag-aayos ng ating pananalapi. Handa na ba tayo harapin ang mga bagay na ito?

Gusto ng Panginoon na gamitin natin ang ating isip sa pamumuhay para sa Kanya. **“28 Sapagka't alin sa inyo, ang kung ibig magtayo ng isang moog, ay hindi muna uupo at tatayahin ang halagang magugugol kung mayroong maipagtatapos? 29 Baka kung mailagay na niya ang patibayan, at hindi matapos, ang lahat ng mga makakita ay mangagpasimulang siya'y libakin, 30 Na sabihin, Nagpasimula ang taong ito na magtayo, at hindi nakayang tapusin (Lucas 14:28-30 KJV) Kaya bilang mga alagad, kailangan nating magsimula ng malalaking proyekto para sa Dios. Kailangan nating maging mga tagapagtayo at para doon, kailangan natin ng pera at pondo, at kaya sinabi ni Jesus na kailangan nating umupo at bilangin ang gastos gamit ang karunungan ng Dios. Kailangan nating umupo at bilangin kung magkano ang kailangan nating ipon para sa darating na proyekto. Kapag sinimulan natin ang isang bagay, hindi dapat kulang sa mga kagamitan.**

*** May nagsasabi ang Dios ang magbibigay sa panahon ng kagutuman. Oo, magbibigay Siya, at isa sa paraan kung paano Siya nagbibigay ay sa pamamagitan ng kung anong meron tayo ngayon. Kailangan nating maging tulad ng mga langgam na nag-iipon ng pagkain sa panahon ng anihan. Maaaring ipadala agad ng Dios kung tayo ay nangangailangan. Ngunit tiyak na pananagutin tayo ng Dios sa dami ng pera, oras at mga yaman na hindi natin nagamit ng maayos. * Sa ilang pagkakataon, hindi inaasahan, maaaring gusto ng Panginoon na lumahok tayo sa isang tiyak na misyon. Maaaring magbigay ang Dios para sa atin sa pamamagitan ng isang taong mahusay na tagapamahala para sa Dios. Ginamit ng Diyos ang mga Pantas na lalake upang suportahan ang paglalakbay ng mga magulang ni Jesus patungong Egipto. **“11 At nagsipasok sila sa bahay, at nangakita nila ang sanggol na kasama ng kaniyang inang si Maria; at nangagpatirapa sila at nangagsisamba sa kaniya; at pagkabukas nila ng kanilang mga kayamanan ay inihandog nila sa kaniya ang mga alay, na ginto at kamangyan at mira.” (Mateo 2:11 KJV) Sila ang mga Pantas na lalake na nagmula sa Silangan at naghandog ng kanilang mga regalo sa Panginoon, at mahalaga ang mga regalong iyon dahil tinawag sina Jose at Maria sa **Mateo 2:13** upang dalhin si Jesus at pumunta sa Egipto. Tiyak na ginamit nila ang mga regalo mula sa mga Pantas na lalake para matupad ang kanilang biyahe sa Egipto at matupad ang kanilang misyon doon. **“13 Nang mangakaalis nga sila, narito, ang isang anghel ng Panginoon ay napakita kay Jose sa panaginip, na nagsasabi, Magbangon ka at dalhin mo ang sanggol at ang kaniyang ina, at tumakas ka hanggang sa Egipto, at dumoon ka hanggang sa sabihin ko sa iyo: sapagka't hahanapin ni Herodes ang sanggol upang siya'y puksain.” (Mateo 2:13 KJV) Ang mga Pantas na lalake ay tunay na sumasamba sa Dios at mabubuting tagapangalaga ng mga yaman ng Dios at ang simbahan (Jose at Maria) ay ginamit ang kanilang naibigay upang dalhin si Jesus sa Egipto. Napakahalaga ng pamamahala; kung may nagbigay sa atin ng regalo ngayon mula sa mga anak ng Dios, may layunin at misyon ito. Kaya kailangan nating gamitin ang natatanggap natin para sa Kanyang kaluwalhatian.******

“17 At nang makaraan nga ang ilang mga taon ay naparito ako upang magdala ng mga limos sa aking bansa, at ng mga hain:” (Mga Gawa 24:17 KJV) Sinabi ni Pablo na pumunta siya sa Jerusalem upang magdala ng mga regalo para sa mga dukha. Ang mga dukha doon ay ang mga apostol ng Panginoon na dumaranas ng taggutom. Nangongolekta si Pablo mula sa mga simbahan para sa kanila. Ang punto dito ay kung paano makakalap o makakatulong si Pablo, o tayo ngayon bilang simbahan, sa mga dukha o sa mga nakakaranas ng taggutom kung walang ipon na nailaan. Kaya paano natin matutulungan ang mga banal at ang mga simbahan na nangangailangan ng pananalapi kung wala tayong sarili nating ipon mula sa mga biyaya ng Dios sa atin? Sa **Mga Gawa 24:17, nagdala si Pablo ng mga regalo para tulungan ang mga nakakaranas ng taggutom at nangangailangan. Ang parehong paksa ay mababasa rin sa **1 Corinto 16:1-4**, **“1 Ngayon tungkol sa ambagan sa mga banal, ay gawin din naman ninyong gaya ng iniutos ko sa mga iglesia ng Galacia. 2 Tuwing unang araw ng sanglinggo ang bawa't isa sa inyo ay magbukod na magsimpan, ayon sa kaniyang iginiginhawa, upang huwag nang gumawa ng mga ambagan sa pagpariyan ko. 3 At pagdating ko, ang sinomang inyong mamagalingin, ay sila ang aking susuguin na may mga sulat upang makapagdala ng inyong abuloy sa Jerusalem: 4 At kung nararapat na ako naman ay pumaroon, sila'y isasama ko.”** Dito binanggit ni Pablo na dapat unang makolekta ng pera upang pagdating niya, ipadadala na ang pera para tulungan ang bayan ng Panginoon sa Jerusalem. Ngayon, ang ginagawa ng mga simbahan ngayon na mangolekta ng pera sa biglaang pangangailangan ay hindi ayon sa Bibliya. Ginagawa nila ito dahil wala silang nakalaan. Dapat maging matalino, alerto, at marunong ang Simbahan ng Dios sa pag-iingat ng nakalaan para harapin ang lahat ng pagsubok.**

Binigyan tayo ng Dios ng Kanyang Salita para ating maisabuhay ito sa ating pang-araw-araw na buhay. Kung ang mga apostol ng Panginoon ay kinailangang harapin ang taggutom, bakit hindi tayo na nabubuhay sa kasalukuyang panahon ang makakaranas din ng ganito? Ang Kasulatan ay Salita ng Dios upang bigyan tayo ng babala dahil maaring maulit ang kasaysayan.

Sinabi ni Pablo sa **Mga Gawa 20:35**, **“35 Nagbigay halimbawa ako sa inyo sa lahat ng mga bagay, na sa ganitong pagpapagal ay dapat kayong magsisaklolo sa mahihina, at alalahanin ang mga salita ng Panginoong Jesus, na siya rin ang may sabi, Lalo pang mapalad ang magbigay kay sa tumanggap.”** Ang Salita ng Dios ay malinaw na malinaw. Mayroon tayong responsibilidad. Ang mga alintuntunin ng Bibliya ng

paggawa ng kayamanan ay para ibahagi sa mga nangangailangan at maaari rin itong gamitin upang mapunan ang ating pangangailangan sa oras ng pangangailangan.

“19 Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo: 20 Na ituro ninyo sa kanila na kanilang ganapin ang lahat ng mga bagay na iniutos ko sa inyo: at narito, ako'y sumasa inyong palagi, hanggang sa katapusan ng sanglibutan.” (Mateo 28:19-20 KJV) Para mayaon at makagawa ng mga alagad, kailangan natin ng pera para gastusin sa ating mga paglalakbay at para ibigay sa mga nangangailangan. Kaya kailangan natin mag-ipon dahil kailangan nating bumiyahang para ibahagi ang Salita ng Dios sa mga naliligaw, para magbigay ng Bibliya, damit, pagkain, at tulong medikal sa mga nangangailangan, para tumulong sa mga simbahan at mga gumagawa, para tulungan ang mga balo at ulila, bilanggo, at mga maysakit na nangangailangan; iyon ang bahagi ng Dakilang Utos.

Sinasabi sa **Santiago 1:27**, **“Ang dalisay na relihion at walang dungis sa harapan ng ating Dios at Ama ay ito, dalawin ang mga ulila at mga babaing bao sa kanilang kapighatian, at pagingatang walang dungis ang kaniyang sarili sa sanglibutan.”** Kailangan nating mag-ipon para makapagmalasakit at makapagbigay sa mga ulila at balo pati na rin sa iba pang mga tao na nangangailangan. Binibigyan tayo sa **James 1:27** ng napakahalagang punto tungkol sa kung paano tayo makakapag-ipon: **“at pagingatang walang dungis ang kaniyang sarili sa sanglibutan.”** Ang pagiging makamundo o pamumuhay na makalupa ay magtutulak sa atin na gastusin ang pera sa mga kasiyahan at mga bagay na hindi naman kailangan, at pipigilan tayo nito sa pag-ipon at hahadlang sa atin sa pagtupad ng misyon ng Panginoon.

Sabi ng ilang tao na hindi nila kailangan mag-ipon at binanggit nila: **Mateo 10:9-10** **“9 Huwag kayong mangagbaon ng ginto, kahit pilak, kahit tanso sa inyong mga supot: 10 Kahit supot ng pagkain sa paglalakad, kahit dalawang tunika, kahit mga pangyapak, o tungkod: sapagka't ang manggagawa ay karapatdapat sa kaniyang pagkain.” (Mateo 10:9-10 KJV)** At sinasabi nila sinabi ni Jesus, **“Huwag kayong mangagbaonsa paglalakad,....”**, tapos sasabihin nila sa atin, ‘Bakit niyo kami sinasabi na mag-ipon at itabi ang mga bagay para gamitin sa hinaharap sa ministryo at misyon?’ Ngunit, basahin natin, **Lucas 22:35-36**, **“35 At sinabi niya sa kanila, Nang kayo'y suguin ko na walang supot ng salapi, at supot ng pagkain, at mga pangyapak, kinulang baga kayo ng anoman? At kanilang sinabi, Hindi. 36 At sinabi niya sa kanila, Nguni't ngayon, ang mayroong supot ng salapi ay dalhin ito, at gayon din ang supot ng pagkain; at ang wala, ay ipagbili niya ang kaniyang balabal, at bumili ng isang tabak.”** Ang sinasabi ni Jesus dito ay darating ang panahon ng kasamaan at kailangan nating maging handa. Ang mga taong nagsasabi, **‘Huwag kang magdala dahil Siya ang magbibigay,’** ay magiging tama lamang kung may mangyayari na lubhang lampas sa ating pang-unawa at inaasahan. Pagkatapos, gagawan Niya tayo ng paraan, at Siya ang magbibigay. Nandiyan ang Dios para sa atin, subalit kailangan din nating maging matalino at maingat at gawin ang ating tungkulin. Sinabi ng Dios sa Kanyang Salita na kumuha at itabi; kaya obligasyon nating magkaroon ng pera, transportasyon, ipon, damit, pagkain, mga bag at gamit, umupo at magplano at gumawa ng pagbibilang. Sa ganitong paraan, makakatiyak tayo na maayos ang ating plano.

Kung sasabihin ng isip natin: **‘Sa pananampalataya, magbibigay ang Dios kahit hindi tayo magplano o mag-ipon,’** mali iyon at hindi katanggap-tanggap sa Dios dahil sa ganitong paraan sinusubok natin ang Dios at nabubuhay tayo nang walang karunungan at pang-unawa tulad ng mga tao sa mundo na ginagastos lahat nang walang plano, at walang iniimpok para sa hinaharap. Nais ng Dios na magkaroon tayo ng kayamanan para sa mabuting layunin, at kailangan natin itong gawin ayon sa Salita ng Dios.

Mga minamahal kong kapatid, maging tagasunod tayo ng Dios kaysa sa tao at sundin ang mga tuntunin ng pamamahala ng kayamanan, iwasan ang hindi kailangang gastusin, iwasan ang kasalanan at makamundong pamumuhay, magtiwala sa Dios, disiplina ang ating sarili ayon sa itinakda ng Dios sa Kanyang Salita at ipalaganap ang Evangelio sa lahat ng bahagi ng mundo pati na sa susunod na salinlahi.

Tuklasin pa natin ang mga Banal na Kasulatan na magbibigay sa atin ng motibasyon at magtuturo sa atin na mag-ipon sa pamamagitan ng pagbibigay-diin sa mga benepisyo ng pag-iimpok at sa positibong kahihinatnan nito:

“56 At ang kagutom ay nasa ibabaw ng buong lupa: at binuksan ni Jose ang lahat ng kamalig at nagbili sa mga Egiptio; at lumala ang kagutom sa lupain ng Egipto.” (Genesis 41:56 KJV) Ipinagbili si Jose sa mga Egiptio ang mga inimbak niya noon sa mga bodega. Dito makikita na hindi kailanman nalugi si Jose kundi kumita siya. Ang ating maiipon sa panahon ng kasaganaan ay makakatulong sa atin sa panahon ng kakapusan at magbibigay-daan sa atin na gamitin ang mga naipon natin para kumita ng karagdang kita, gaya ng mababasa natin sa buhay ni Jose.

“13 At walang tinapay sa buong lupain; sapagka't ang kagutom ay totoong malala, na ano pa't ang lupain ng Egipto, at ang lupain ng Canaan ay nanglulupaypay dahil sa kagutom. 14 At tinipon ni Jose ang lahat ng salapi na nasumpungan sa lupain ng Egipto, at sa lupain ng Canaan, dahil sa trigong kanilang binibili: at ipinasok ni Jose ang salapi sa bahay ni Faraon. 15 At nang ang salapi ay maubos na lahat sa lupain ng Egipto, at sa lupain ng Canaan, ay naparoon kay Jose ang lahat ng mga Egipcio, at nagsabi; Bigyan mo kami ng tinapay: sapagka't bakit kami mamamatay sa iyong harap? dahil sa ang aming salapi ay naubos. 16 At sinabi ni Jose, Ibigay ninyo ang inyong mga hayop; at bibigyan ko kayo dahil sa inyong mga hayop; kung naubos na ang salapi. 17 At kanilang dinala ang kanilang mga hayop kay Jose, at binigyan sila ni Jose ng tinapay na pinakapalit sa mga kabayo, at sa mga kawan, at sa mga bakahan, at sa mga asno; at kaniyang pinakain sila ng tinapay na pinakapalit sa kanilang lahat na hayop sa taong yaon. 18 At nang matapos ang taong yaon ay naparoon sila sa kaniya ng ikalawang taon, at kanilang sinabi sa kaniya: Hindi namin ililihim sa aming panginoon, na kung paanong ang aming salapi ay naubos, at ang mga kawan ng hayop ay sa aking panginoon; wala nang naiwan sa paningin ng aking panginoon kundi ang aming katawan at ang aming mga lupa. 19 Bakit nga kami mamamatay sa harap ng iyong mga mata, kami at ang aming lupa? bilhin mo ng tinapay kami at ang aming lupa at kami at ang aming lupa ay paaalipin kay Faraon: at bigyan mo kami ng binhi, upang kami ay mabuhay, at huwag mamatay, at ang lupa ay huwag masira. 20 Sa ganito'y binili ni Jose ang buong lupain ng Egipto para kay Faraon; sapagka't ipinagbili ng bawa't isa sa mga Egipcio ang kaniyang bukid, dahil sa ang kagutom ay totoong mahigpit sa kanila: at ang lupain ay naging kay Faraon. 21 At tungkol sa mga tao ay kanilang ibinago sila sa mga bayan mula sa isang dulo ng hangganan ng Egipto hanggang sa kabilang dulo, 22 Ang lupa lamang ng mga saserdote ang hindi niya nabili: sapagka't ang mga saserdote'y may bahagi kay Faraon, at kanilang kinakain ang kanilang bahagi na ibinibigay sa kanila ni Faraon; kaya hindi nila ipinagbili ang kanilang lupa. 23 Nang magkagayo'y sinabi ni Jose sa bayan: Narito, aking binili kayo ng araw na ito, at ang inyong lupa'y para kay Faraon: narito, ito ang ipangbibinhi ninyo, at inyong hahasikan ang lupa. 24 At mangyayari sa pag-aani ay inyong ibibigay ang ikalimang bahagi kay Faraon, at ang apat na bahagi ay sa inyo, sa binhi sa bukid at sa inyong pagkain, at sa inyong mga kasangbahay, at pinakapagkain sa inyong mga bata. 25 At kanilang sinabi, Iyong iniligtas ang aming buhay: makasumpung nawa kami ng biyaya sa paningin ng aking panginoon, at kami ay maging mga alipin ni Faraon. 26 At ginawang kautusan ni Jose sa lupain ng Egipto sa araw na ito, na mapapasa kay Faraon ang ikalimang bahagi, liban lamang ang lupa ng mga saserdote na hindi naging kay Faraon.” (Genesis 47:13-26 KJV) Habang binabasa natin, ang mga kamalig na inihanda ni Jose ay hindi nauubos kundi napapalitan ng pera, saka ng mga hayop, at saka ng lakas ng tao at lupa. Kaya mula sa kuwento ni Jose, maaari pa nating matutunan ang mga sumusunod na bagay:

1. Ang mabuting pangangasiwa ay magbubunga ng qantimpala: Ang mabuting pangangasiwa sa kung ano ang ipinagkatiwala ng Dios sa atin ay magbibigay-daan na hindi natin mawala ang ating pinaghirapan, kahit sa mga taon ng taggutom. Gagantimpalaan ng Dios ang ating mabubuting pangangasiwa at pupunuin natin muli at susuportahan natin pati ang ating mga pamilya, simbahan at mga alagad.

2. Ang mabuting pangangasiwa ay makapaqliligtas ng buhay: Sinabi ng mga Egipcio kay Jose, “At kanilang sinabi, Iyong iniligtas ang aming buhay.” (Genesis 47:25 KJV) Ngayon, si Jesus ay ang ating Tagapagligtas at itinuro Niya sa atin sa Kanyang Salita na maging mabuting tagapamahala at mahusay na pamahalaan ang anumang natatanggap natin mula sa Kanya. Kung hindi natin susundin ang utos ng Dios at gampanan ang gawaing ipinagkatiwala sa atin ng Panginoon, inilalagay natin ang ating sarili at ang iba na nasa ating pangangalaga sa hindi kailangang problema.

3. Ang mabuting pamamahala ay isasabuhay ang banal na tuntunin ng pagtitipid ng isang-kalimang bahagi: Ang ipinahayag ng Dios kay Faraon sa kanyang panaginip na itabi ang isang-kalimang bahagi ng lahat ng kita ng lupa ay pinagtibay sa Egipto. “26 At ginawang kautusan ni Jose sa lupain ng Egipto sa araw na ito, na mapapasa kay Faraon ang ikalimang bahagi, liban lamang ang lupa ng mga saserdote na hindi naging kay Faraon.” (Genesis 47:26 KJV) Tanggapin natin ang batas na ito ng Dios sa ating buhay at sumunod dito sa pamamagitan ng pagsasabuhay nito at tingnan natin kung paano patuloy na pagpapalain tayo ng Dios. Ang pagtanggap sa batas na ito ay magbibigay sa atin ng ginhawa at kaginhawaan, mag-iiwas sa atin sa mga problema at magtitiyak ng isang matatag at malaya sa pinanalapi na problema na hinaharap para sa atin, sa ating mga anak, sa ating mga pamilya, sa ating mga susunod na henerasyon, sa ating mga disipulo, at sa ating mga simbahan.

Sa aking mahal at minamahal: Ang aral na ito na pinag-usapan natin ay magiging bahagi ng realidad kapag isinasabuhay natin ang ating natutunan. Ang hinaharap natin at ng ating mga anak at disipulo ay matutukoy ng kaisipan na ating pinananatili ngayon. Sinabi ni Jesus, “10 Hindi pumaparito ang magnanakaw, kundi upang magnakaw, at pumatay, at pumuksa: ako'y naparito upang sila'y magkaroon ng buhay, at magkaroon ng kasaganaan nito.” (Juan 10:10 KJV) Lahat ng ating napag-usapan ay mula sa Salita ng Dios na binanggit sa Bibliya. Si Jesus ang buhay na Salita at kapag inilapat natin ang bawat Salita ng Banal na Kasulatan sa tamang lugar at tamang panahon, tayo ay pagpapalain at ang Kanyang pagpapala ay dadaan sa atin patungo sa iba.

Ngunit kung tatanggihan natin ang Salita ng Dios gaya ng ginagawa ng ilan at pagtatawanan ito, ito ay magdudulot ng kapahamakan sa atin. Ang diyablo ay isang magnanakaw na ayaw makita ang bayan ng Dios na ilapat ang Salita ng Dios sa kanilang buhay at makahanap ng kaghinaan. Kaya, kung hindi natin ilapat ang Salita ng Diyos, talagang hahayaan nating nakawin, patayin, at sirain tayo ng diyablo. Kaya, gawin natin ang tamang desisyon na pakinggan nang mabuti ang mensahe ngayon at ilapat ito nang maingat sa ating buhay upang tamasahin ang pagpapala ng Dios at mapanatili ito sa hinaharap, sa susunod na henerasyon, hanggang sa pagdating ni Jesus. Manalangin tayo...

Ang aking Panalangin: Amang Dios Ako'y lumalapit sa iyo sa pangalan ni Jesus na namatay sa krus para sa aking mga kasalanan at nabuhay mula sa kamatayan upang bigyan ako ng buhay na walang hanggan. Panginoon, salamat sa iyong pagtuturo tungkol sa pag-iipon at sa iyong paggaganyak para sa akin patungo sapag-iimpok ng isang-kalimang bahagi ng aking kita. Panginoon, salamat sa iba't ibang mga yaman na natanggap ko mula sa Iyo. Panginoon, salamat sa lahat ng mga pagwawasto, pagsaway, at mga paalala na natanggap ko sa mensaheng ito.

Magsisi at talikdan ang lahat ng iyong mga kasalanan. Iwanan ang iyong maling pamamahala at paggastos ng iyong mga yaman. Magsisi sa iyong hindi kagustuhang lumapit at abutin ang mga mahihirap, may sakit, at may kapansanan. Magsisi sa iyong pagiging makamundo, sa iyong pagmamahal sa materyal na bagay at sa hindi kinakailangang paggastos sa mga pagdiriwang, aksesorya, sasakyan, pabango, relo, cellphone at laptop. Magsisi sa iyong kakulangan sa pagbabasa ng Bibliya at sa kakulangan ng panalangin. Magsisi sa pagsasayang ng oras sa Media at sa pakikipagkasama sa mga kaibigan. Magsisi sa iyong hindi kagustuhang magtiis para sa Dios at maglingkod sa Kanya sa pangangaral ng evangelio ni Jesus. Panginoon, ako'y nagsisisi at tinatlikdan ang mga sumusunod na kasalanan _____.

Panginoon, iniaalay ko ang aking sarili na mamuhay ayon sa aral at pagtutuwid na natanggap ko sa mensaheng ito, at ilapat ang banal na tuntunin sa pagtitipid ng ikalimang bahagi ng aking kita. Panginoon, handa akong maglingkod sa Iyo sa paraan na nais mong galawin ko upang abutin ang may sakit, dukha at may kapansanan.

Panginoon, salamat sa aking mga Kapatid na lalaki at babae na nagsisi sa kanilang mga kasalanan at handang sundin ang Iyong Salita at mabuhay ayon sa uri ng buhay na gusto mong ipamuhay nila, mag-iimpok ng ikalima ng kanilang kita at maglingkod sa Iyo ayon sa ministeryo na inihanda mo para sa kanila. Panginoon, gantimpalaan mo sila sa kanilang pagsunod sa Iyo at gamitin ang kanilang buhay bilang mabuting halimbawa sa iba upang sundan Ka.

Panginoon, pagpalain mo kami bilang simbahan at tulungan mo kami na ipagpatuloy ang pagtuturo at pagpapaalala sa Iyong mga tao tungkol sa kahalagahan ng pag-iimpok at tulungan silang maisabuhay ito sa kanilang pang-araw-araw na buhay. Panginoon, puspusin mo kaming muli ng Banal na Espiritu at ibigay mo sa amin ang mga Espiritwal na kaloob na kailangan namin sa aming buhay upang magpatuloy at mangaral, gumawa ng mga bagong disipulo at sanayin ang mga bagong manggagawa upang magtayo ng mga bagong pag-aaral ng Bibliya at kapisanan para sa simbahan. Panginoon, nananalangin kami na mas marami pang tao ang mabautismuhan sa tubig at makatanggap ng Bautismo ng Banal na Espiritu. Panginoon, ihanda mo kami para sa Iyong pagdating upang sumama sa Iyo kapag dumating ka. Panginoon, tuparin mo ang pananaw ng simbahan, 'Pagpaparami sa kapayapaan sa pagpapatupad ng buong kalooban ng Dios.' Panginoon, pagpalain mo kami, palawakin mo ang aming lupain, sumaamin nawa ang iyong kamay at iligtas mo kami mula sa kapahamakan upang hindi kami maramdaman ang sakit. Nawa ang ang biyaya ng Panginoong Jesus, ang pag-ibig ng Dios, at ang pakikisama ng Banal na Espiritu ay sumain sa amin lahat sa pangalan ni Jesus, Amen.

Dr. Ramiz Khalaf
Ang Tagapamahala ng Simbahan
Simbahan ng Diyos
United Arab Emirates
Email: thebread1@gmail.com
Mobile Tel.#: 00971551902647

Tandaan: Ang Tinapay ng buhay ay lingguhang paghahayag mula sa Simbahan ng Diyos, United Arab Emirates. Sa karagadagang usapin at higit sa espirtual na pagpapalago maari mo kami bisitahin sa aming website sa: www.churchofgoduae.com

Ibahagi mo ito sa iyong mga kaibigan.

Nakikiusap ako na ibahagi mo sa amin ang iyong saloobin tungkol sa mensahe at

kung mayroon kang katanungan.

Kung mayroon kang kahilingan na panalagin, maari mong ipadala sa numero ng whatsapp: 00971551902647, o sa email na ito: thebread1@gmail.com.

Pakipadala ng iyong ikasapung bahagi, iyong unang bunga at iba ibang handog sa simbahan sa account na ito:

Pangalan ng Banko:

First Abu Dhabi Bank (FAB)

ACCOUNT NAME:

RAMIZ BAHNAM ABBO KHALAF

ACCOUNT NO:

1576003753162014

IBAN:

AE3803151576003753162014

SWIFT CODE:

NBADAEEACPU

O tawagan ako sa whatsapp numerong ito: 00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com

Kung kailangan mo ng payo sa bahagi ng iyong buhay, kung ito'y tungkol sa pamilya, mga anak at pinansyal, malaya kayo makipagugnayan sa akin sa whatsapp na numerous: 00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com